

कीटः

कीटः

कीटः

श्रुतवशः । (यथा, कुमारे १ । ८ ।

“यः पूरयन् कीचकरन्धभागान्  
दरीमुखोत्थेन समीरणेन” ॥)

राक्षसविशेषः । इति शब्दरत्नावली ॥ दैत्यभेदः ।  
दत्तविशेषः । इति विश्वः ॥ नलः । इति राज-  
निर्घण्टः ॥ केकयराजपुत्रः । स च विराटराजस्य  
श्यालः सेनापतिश्च ॥ (यथा महाभारते ४ ।  
कीचकवधपर्वणि १३ । ५ ।

“सेनापतिर्विराटस्य ददर्श द्रुपदात्मजाम् ।

तां दृष्ट्वा देवगर्भमां चरन्तीं देवतामिव ।

कीचकः कामयामास कामवाणप्रपीडितः” ॥

अयन्तु ह्यश्वेशधारिणा विराटभवनस्थेन भीम-  
सेनेन हतः ॥ अस्य विवरणं महाभारते ४ पर्वणि  
१३ अध्यायमारभ्य द्रष्टव्यम् । देशविशेषः । तत्र

नऊवचनान्तोऽयम् ॥ यथा, महाभारते १।१५७।

“मत्स्यान् त्रिगर्त्तान् पाञ्चालान्कीचकानन्तरेण च ।

रमणीयात्वनोद्देशान् प्रेक्षमाणाः सरांसि च” ॥)

कीचकजित्, षं, (कीचकं जितवान् । जि + भूते

क्विप् तुक् च ।) भीमसेनः । इति चिकाण्डशेषः ॥

(पुराकिल दृष्टात्मा कीचकः विराटभवनस्थां

सैरिग्रीरूपधारिणीं द्रौपदीमकामयत । द्रौपदी

तु तस्य कामुकस्य दुरभिसन्धिं विद्याय तं नऊव

कद्रुत्वा निर्भर्त्सयामास । अथ कीचक एवमप-

मानितः क्रुधा तां पदा ताडितवान् । अथ सा-

मिमानीनी द्रौपदी निजदुःखं भीमं निवेदया-

मास । भीमस्तु एतदाकर्ण्य संजातरोधः कीचकं

हन्तुं मनो दधे । अथ सुबुद्धिर्भीमो द्रौपदीं

उपदिदेश श्रो निशायां यथा स दुरात्मा राज-

श्यालकः मत्स्यराजशुक्रान्तकन्यागर्त्तनशाखायां ल-

ह्योभेन समुपतिष्ठेत् तथाऽऽश्वस्य समयो विधो-

यताम् । ततस्त्वदेशेन तत्र सङ्गतोऽहमेवं कामार्त्तं

दुष्कार्यस्य फलं अनुभावयामि । एवं स्थिरोक्तते

द्रौपदी पूर्वोक्तमन्त्रितं स्थानं कीचकं विद्यापित-

वती । अथ निशायां मूढबुद्धिः कामुकवेशधारी

तत्रैव गतः प्रच्छन्नोपविष्टेन बलीयसा भीमेन

पशुमारं निपातितः ॥ एतद्विस्तृतिस्तु महाभा-

रते ४ । १३ अध्याये द्रष्टव्या ॥)

कीचकनिसूदनः, षं, (कीचकं निसूदयतीति । नि +

सूद + णिच् ल्युः ।) भीमसेनः । इति हेमचन्द्रः ॥

(अस्य विवरणं कीचकजिच्छब्दे द्रष्टव्यम् ॥)

कीचकभित्, षं, (कीचकं भिन्नवान् । भिद् + क्विप् ।)

भीमसेनः । इति भूरिप्रयोगः ॥ (अस्य विवरणं

कीचकजिच्छब्दे द्रष्टव्यम् ॥)

कीट, क बन्धे । वर्णः । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (पुरा-

परं-अकं-सेट् ।) क कीटयति कीटः । वर्णः

कैश्चिन्नमन्यते । इति दुर्गादासः ॥

कीटः, षं, (कीट् + अच् ।) कर्मजातिः । इति शब्द-

रत्नावली ॥ (यथा मनुः १ । ४० ।

“कर्मकीटपतङ्गांश्च यूकामच्चिकमत्कुण्डम्” ॥

“सर्पाणामेव विष्णुमृगशृङ्गाश्चवकोथगाः ।

दोषैर्यत्नेः समस्तैश्च युक्ताः कीटाश्चतुर्विधाः ।

दृश्यन्तीति वायव्यैर्दंशकोदरशोच्यः ।

आमेवैरल्पसंखावो दाहरागविसर्पवान् ॥

पक्षपीलुफलप्रख्यः खर्खरसट्टशोषवा ।

कफाधिकैर्मन्दरुजः पक्षीदुम्बरसन्निभः ॥

खावाक्यः सर्वलिङ्गस्तु विवर्णाः सान्निपातिकैः ।

वेगाश्च सर्पवच्छेपो वडिंशुर्विचरत्तता ॥

शिशोऽस्ति गौरवं मूर्च्छाभ्रमः श्वासोऽतिवेदना ।

सर्वेषां कर्णिकाशोपो ज्वरः कण्डूरोचकः” ॥

अस्य चिकित्सा यथा ।

“अर्कस्य दुग्धेन शिशोषवीजं

त्रिर्भाषितं पिप्यकीचूर्णमिश्रम् ।

एषो गदो हन्ति विषाणि कीट-

भुजङ्गलूतोन्दुरदृष्टिकानाम्” ॥

इति च वाभटे उत्तरतन्त्रे ३७ अध्याये ॥

अस्यौषधं यथा ॥

“नतुसेयपत्रगुणुलभंजातककुभपुष्पसर्जरसाः ।

श्वेता एव धूम उरगाखुकीटवस्त्रकमिन्दुद्रयाः” ॥

“क्षीरिदत्तलगाक्षेपः शुद्धः कीटविषापहः” ॥

इति चरके चिकित्सास्थाने २५ अध्याये ॥

“सर्पाणां शुकविष्णुमृगश्रवपुण्डसम्भवाः ।

वाय्वगन्धुप्रकृतयः कीटास्तु विविधाः स्मृताः ॥

सर्वदोषप्रकृतिभिर्युक्ताश्चापरिणामतः ।

कीटत्वेऽपि सुधोरास्ते सर्वे एव चतुर्विधाः ॥

कुम्भीनसस्तुखिकेरी शृङ्गीप्रतकुलीरकः ।

उच्चिटिफोऽभिनामा च चिच्चिटिफो मयूरिका ॥

आवर्त्तकस्तथोरभसारिका मुखवैदसौ ।

शरावकुर्होऽभीराजी परुषश्चित्रशीर्षकः ॥

श्रतबाऊश्च यश्चापि रक्तराजिः प्रकीर्त्तितः ।

अष्टादशेति वायव्याः कीटाः पवनकोपनाः ॥

तैर्भवन्तीह दृष्टानां रोगा वातनिमित्तजाः ॥ \* ।

कौण्डिल्यकः कण्ठमको वरटी पञ्चदृष्टिकः ॥

विनासिका ब्रह्मणिका विन्दुषो भ्रमरस्तथा ।

वाह्यकी पिच्छितः कुम्भी वर्षः कीटोऽरिमेदकः ॥

पक्षकीटो दुन्दुभिको मकारः श्रतपादकः ।

पञ्चालकः पाकमत्स्यः कृष्णतुण्डोऽथ गर्दभी ।

क्षीतः कर्मिसरारी च यश्चाप्युत्केशकः स्मृतः ।

एते ह्यभिप्रकृतयश्चतुर्विंशः प्रकीर्त्तिताः ॥

तैर्भवन्तीह दृष्टानां रोगाः पित्तनिमित्तजाः ॥ \* ।

“विश्वम्भरः पक्षशृङ्गाः पक्षकृष्णोऽथ कौकिलः ।

सैरेयकः प्रचलको वलभः कितिमस्तथा ॥

सूचीसुखा कृष्णगोधा यश्च काषायवासिकः ।

कीटगर्दभकश्चैव तथाकोटक एव च ॥

त्रयोदशेति सौम्याः स्युः कीटाः श्लेष्मप्रकोपणाः ।

तैर्भवन्तीह दृष्टानां रोगाः कषयनिमित्तजाः ॥ \* ।

तुङ्गीनासो विचिलकस्तालको वाहकस्तथा ।

कोष्ठागारी किमिकरो यश्च मङ्गलपुच्छकः ॥

तुङ्गलाभः सर्षपिकोऽवलङ्गुली शम्बुकस्तथा ।

अधिकीटश्च घोराः स्युर्दादश प्राणनाशनाः ॥

तैर्भवन्तीह दृष्टानां वेगज्ञानानि सर्पवत् ।

तास्ताश्च वेदनाक्षीत्रा रोगा वै सान्निपातिकाः” ॥

“क्षाराग्निदग्धवदंशो रक्तपीतसितारणः ।

ज्वराङ्गमर्दो रोगाश्च वेदनाभिः समन्वितः ॥

कथंतीसारदृष्ट्या च दाहो मोहविष्टम्भिका ।

वेपथुश्चासहिक्काश्च दाहः शीतश्च दाहयम् ॥

पिङ्गकोपचयः श्रोत्रो ग्रन्थयो मङ्गलानि च ।

दद्रवः कर्णिकाश्चैव विसर्पाः किटिभानि च ॥

तैर्भवन्तीह दृष्टानां यथासङ्घापुपद्रवाः ।

येऽप्ये तेषां विश्लेषास्तु तूष्णं तेषां समादिशेत् ॥

एकजातीनतस्तूष्णं कीटान् वक्ष्यामि भेदतः ।

सामान्यतो दृष्टिक्रैः साध्यासाध्यक्रमेण च ॥

त्रिकण्टकः कुण्ठी चापि हस्तिकण्डोऽपराजितः ।

चत्वार एते कण्ठमा यथास्वातास्तीश्वेदनाः ॥

तैर्दृष्टस्य श्वयथुरङ्गमर्दोऽगुस्ता गात्राणां दंशः

कृष्णश्च भवति ॥

“प्रतिसूयः पिङ्गभासो वज्रवर्णो महाशिराः ।

तथा निरुपमश्चापि पक्षगौधेरकाः स्मृताः ॥

तैर्भवन्तीह दृष्टानां वेगज्ञानानि सर्पवत् ।

रजश्च विविधाकारा ग्रन्थयश्च सुदारणाः ॥

गणगोली श्वेतकृष्णा रक्तराजी रक्तमङ्गला

सर्वश्वेता सर्षपिकेत्येवं षट् तामिर्दृष्टे सर्षपिका-

वर्णं दाहशोफकोदा भवन्ति ॥ सर्षपिकया हृदय

पीडितिसारश्च ॥

श्रतपदस्तु परुषा कृष्णा चित्रा कपिलिका

पीतिका रक्ता श्वेता अग्निप्रभा इत्यष्टौ तामिर्दृष्टे

शोफो वेदना दाहश्च हृदये ॥ श्वेताग्निप्रभाभ्यामे-

तदेव दाहो मूर्च्छां चातिमात्रं श्वेतपिङ्गकोत्पत्तिश्च ॥

मङ्गलाः कृष्णाः सारः कुहको हरितो रक्तो

यववर्णाभो भृकुटी कोटिकश्चेत्यष्टौ तैर्दृष्टस्य

दंशकण्डूभवति पीतफोणागमश्च वज्रात् ॥ भृकुटी

कोटिकाभ्यामेतदेव दाहश्चर्दिसूच्छां चाति मा-

त्रम् ॥

विश्वम्भरामिर्दृष्टे दंशः सर्षपाकाराभिः पिङ्-

कामिच्छीयते शीतज्वरात्तश्च पुरुषो भवति ॥

अहितुण्डकामिर्दृष्टे तोददाहकण्डूश्वयथवो

मोहश्च । कण्डूमकामिर्दृष्टे पीताङ्गुच्छतीसारः

ज्वरादिभिरभिहृन्त्यते । शुकान्तादिभिर्दृष्टे कण्डू-

कोटाः प्रवर्द्धन्ते शुकसात्र लक्ष्यते ॥

पिपीलिकाः स्थूलशीर्षा सन्वाहिका ब्रह्मणि-

काङ्गुलिका कपिलिका चित्रवर्णेति षट् तामिर्दृष्टे

दंशे श्वयथुरभिस्यश्रवदाहशोफो भवतः ॥

मत्तिकाः कान्तारिका कृष्णा पिङ्गुलिका मधू-

लिका काषायी स्थालिकेत्येवं षट् तामिर्दृष्टस्य

दाहशोफो भवतः स्थालिकाकाषायीभ्यामेतदेव

पिङ्गकाश्च सोपद्रवा भवन्ति ॥

मशकाः सामुद्रः परिमङ्गलो हस्तिमशकः

कृष्णः पार्वतीय इति पञ्च तैर्दृष्टस्य तीव्रकण्डूदंश-

शोपक्ष पार्वतीयस्तु कीटैः प्राणहरेस्तुल्यजङ्घाः ।

नखावहृष्टोऽप्यथं पिङ्गकाः सदाहपाका भवन्ति ।

जलौकसां दृष्टजङ्घामुक्तां चिकित्सितश्च ॥

भवन्ति चात्र ॥

गोधेरकः स्थालिका च ये च श्वेताभिसंप्रभे ।

भृकुटी कोटिकश्चैव न विध्यन्त्येकजातिषु ॥

श्वभृजपुरीवैस्तु सविधैरवमर्षणात् ।

स्युः कण्डूदाहकोटाश्च पिङ्गकातोदवेदनाः ॥

प्रकोदांस्तथाखावो भृशं सम्पाचयेत्त्वचम् ॥